

δεκάτης, ἀλλ' ἡ φθορὰ ὑπῆρξε μεγίστη καὶ πλη-
 ρίων (150;) καὶ λαῶν κατεχώσθησαν. Ὡς ἂν
 εἴρηται δὲ τούτο, καὶ φλόγες πυρός ἐκ τῶν κόλ-
 ων τῆς γῆς ἀναλιμψαται ἀνήψαν πυρκαϊαὶ τετρα-
 μόλις μετὰ πενήτην ἡμέραν ἀποσοσθεύσαν.
 ὅμως ὁ εἰρημένος μοιάρχης περὶ τούτου ἐπέ-
 ρει εἰς τοὺς σκοπούς του, ὥστε μετέστη, ἀλλὰ
 εἰς Σικελίαν ἔβη, καὶ Ἀρμίνον τῆς συνλευσί-
 νος κληρικῶν, ὅτι καὶ δικιτητὴς ὑπέτατος ἀ-
 ηγορεύθη πείστωσ καὶ ἀποφασί τινά συγματοί, ἐκδούσ
 ἄρχασι τετρακκοῦσις ἐπίσκοποις νὰ ὑπογραψώσι
 εἰς ὄρον, ἡ κανονα εἰς παντὰς τοὺς ὑπαικοῦσις τοῦ
 βασιτοῦ ἐπέθηκε εἰς ποικαίς διαφόροις.

Ἀλλ' ἡ πολυπόνησ καὶ λαμπρὰ ποιε Νικομήθεια
 τῆς ἡγε συνουκισθεύσα ἐμελε καὶ παλιν ἐντελεωσ νὰ
 ἐκταθῆ ὑπο νεοῦ σειστοῦ τῷ 362 ἐκταθέντος κατα-
 ἔστην σελῶν τὴν Ἀσίαν, διαφερόντως δὲ τὴν ταλαί
 Κωνσταντινουπολί, τὴν Νίκαιαν καὶ τὴν Ἱερου-
 σολίμ, ὅπου ἄλλοις αὐτοκράτωρ ἀπονενομημένους
 ἀσκλητροαρχήλοσ, Ἰουλιανὸσ, ὁ παραβατῆσ, εἰς τὰς
 ἀρχήτοῦσ βουλαίς τῆς θείας προνοίας ἀντιστρατεῦ-
 ῶσ ἐκ νεοῦ τον νεόν τῶν Θεοκτότων Ἰουδαίων νὰ
 ἐκτελερ ἐπιχειρήσιν ἐπιστήσας τῶν ἐργων φροντι-
 ῶσ τὴν Ἀλύσιαν τὸν Ἀντιοχεια, ἐπαρχον τῆς Βρεττα-
 νί μετ' ὀλίγον ὅμως καὶ αὐτὸσ ἐλευσῶσ τον βίον
 ἐπέταρψε κατὰ τῶν Περσῶν μαχόμενος.

Ἄλλοσ σειστόσ σχεδὸν γενικόσ ἀνεφανῆ πάλιν εἰς
 Ἀνατολήν τῇ 21 Ἰουλίου 365 ἐκταθείς μέχρι τοῦ
 ἀγῶσ μεταβληθέντος εἰς ζεφάν, ὅτε ἀπέειρον πλη-
 ῶσ ἰχθύων ἠρρεῦοντο διὰ τῶν χειρῶν.

Ἄλλοι ἐπισυμβάντες τῷ 369, 377 εἰς τὸ αὐτὸ
 παρωμαϊκὸν βροίλειον πύξθησαν τὴν σωρείαν τῶν
 κτισίων καὶ ἐπολλαπλασίασαν τὰ θύματα, καθὼσ καὶ
 τὴν Νικομήθεια, τῷ 385, εἰς δὲ τὴν Κωνσταντι-
 νουπολί τῷ 400 καὶ 434.

Εἰς δὲ τὴν Ἀντιόχειαν 250,000 ἀνθρώπων ἐφρονε-
 ῶσ ἐντόσ ὀλίγου τῇ 2 Μαΐου τοῦ 526. Κατεστρά-
 ῶσ δὲ τῇ 9 Ἰουλίου τοῦ 551 καὶ ἡ περίφημοσ Βηρυτόσ
 ἀγῶλοσ μὲν καὶ κατὰ τὰ ἄλλα τῆς Φοινικῆς πόλις,
 ἀλλότοσ δὲ τότε καὶ κατὰ τὰ νομικὰ σχολεία τῆς.
 Παρὰλειποντέσ τινασ ἄλλοσ σειστοῦσ τῶν 557
 560 ἀναφέρονεν τὸν καταδόνθησαντὰ τὴν Ἀντιό-
 χειαν τῇ 21 Οκτωβρίου 589, ὅτε ἤρξον πρόσ ἀλ-
 γήτοσ Ἀστέριοσ ὁ ἐπαρχοσ καὶ Γρηγόριοσ ὁ πα-
 τριάρχῆσ, ἀπέθκον δὲ 60,000 κατοίκων.

Ἀλλὰ καὶ τῷ 742 μέγασ ἀριθμόσ πόλειων τῆς
 ἀνατολῆς ἐφθάρη, ἡ πολλαχῶσ ἐπαθεν ἐντόσ μιάσ καὶ
 ἄλλοσ νεκτοί, ἐξε-αθῆ δὲ ὁ κλονισμοσ μέχρι τῆς
 ἡμεροσ καὶ βόμβοσ ὑπὸ τὴν γῆν τεραστιοσ ἀκού-
 ῶσ πανταχοῦ κατέπληττε τοὺσ λαούσ.

Τῷ δὲ 745 σειστόσ ἐμάστισε μάλιστὰ τὴν Συρίαν,
 ὅπου πολλαὶ πόλεισ ἠρانیσθησαν.

Ἐπῆρξε δὲ τρομερόσ καὶ ὁ συμπίσων κατὰ τὸ 801
 ὁμοίμοσ δὲ ἐπαίσθητόσ εἰς τε τὴν Ἀνατολήν καὶ
 τὴν Ἀσίαν. Αὐτὸν περιγράφει καὶ ὁ Γάλλοσ ἱστορικόσ
 γενεαὶ οὕτωσ α' Ἡ γῆ κατεταράχθη ὑπὸ μανιώδουσ
 σειστοῦ, ἠκούετο δὲ συγγερότωσ καὶ φοβιρόσ μνηστ
 Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Γερμανία ὑπέφεραν, ἀλλ' ἡ Ἰτα-

λία κατ' ἐξοχήν, διότι πολλαὶ πόλεισ κατεστράφησαν
 ἀλλὰ καὶ τρικυμία, ἡ καταιγίδεσ ἀλληπαλληλοσ
 ἐξεβῆραχησαν, αὐτοσ δὲ ἐπικλοῦθησαν διάφοροι λοι-
 μώδεισ νόσοι οὐχὶ μόνον τοὺσ ἀνθρώπουσ, ἀλλὰ καὶ
 τὰ κεραυρόρα ζωα ἐξολοθρεύουσαι· ὅθεν ἀπώλοντο
 τὰ πλείστια τῆς ἐπικρατείασ τοῦ μεγάλου Καρόλου.
 Ἀλλὰ καὶ τῇ 30 Ἀπριλίου 802 μετὰ μέγαν σει-
 σμόν τῆς Ἑλθετίασ ἐπέσκηψον ἐπιδημικαὶ νόσοι.

Τῷ 803 ἄλλοσ σειστόσ ἐπὶ Καρόλου τοῦ Φαλακροῦ
 ἐκλόνιτε τὸ ἀνακτορον τοῦ Aichlachapelle μέχρι θε-
 μελίων, ἐπειτα δὲ θύελλαι μεγάλαι ἐρήμωσαν τὰσ
 πεδιάδασ καὶ τοὺσ ἀγρούσ, μετὰ δὲ τῆσ χαλάζησ
 ἐπεσον καὶ πέτραι ἐκ τοῦ ἀέροσ. Ὅτε ἀνθρώποι καὶ
 κτήνη ἐφρονεῦθησαν, εἶτα ἐπαλθῶν καὶ λοιμόσ ἐπέσφρά-
 γισε τὴν συμφορὰν.

Κατὰ δὲ τὸ 828 ἄλλοσ σειστόσ ἐβλαψε πάλιν τὴν
 αὐτὴν πόλιν, ἡ δὲ ταυτόχρονοσ λαίλαψ καὶ τὴν ὄρο-
 φην πολλῶν οἰκίων καὶ τὴν ἐκ μολύβου σκέπην τοῦ
 νεοῦ τῆσ Θεοτόκου ἀνήρπασε.

Τῷ 860 πολλοὶ ἀλληλοδιδόχοι σειστοὶ ἐκλόνισαν
 τὴν Περσίαν, τὴν Συρίαν καὶ πολλαί τῆσ Εὐρώπησ
 χώρασ, εἰς δὲ τὴν Ὀλλανδίαν μέγασ μέρος γῆσ κατε-
 χώσθη.

Τῷ δὲ 867 βιαϊότατοσ σειστόσ ἐξήρανε πάσασ
 τὰσ πηγὰσ τῆσ Μακκοραβάσ (Μέκασ) ἐκίνησε δὲ μεγά-
 λουσ σκοπέλουσ εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἐκτόσ τούτων μνημονεύονται καὶ ἐννέα ἕτεροι
 σειστοὶ μαρτίσαντεσ τὴν Ἀσίαν κατὰ τοὺσ πρώτοσ
 ἐννέα αἰώνασ τῆσ χριστιανικῆσ χρονολογίασ.

Τῷ δὲ 880 κατασοσθείσεισ τῆσ Ὀθωμανικῆσ Ἰου-
 πανίασ ἠρانیσθησαν μὲν βουναί, ἐμακρύνθη δὲ τῆσ
 ἀκτῆσ ἡ θάλασσα, ἐκρημνίσθησαν δὲ καὶ πολλαὶ εὐκτῆ-
 ρια τῶν Ὀθωμανῶν τεμένη, κατεχωνεύθησαν δὲ πολ-
 λαὶ πόλεισ, ὡσ ἱστοροῦσιν οἱ Ἀραβείσ.

Πρὸ δὲ τῆσ πατριαρχίασ τοῦ πολυθρῦλλητου Φω-
 τίου συνέβησαν ὁμοίωσ καὶ ἄλλοι σειστοὶ, τοὺσ ὁποίοσ
 αἱ ἀντιφερόμεναι θρησκευτικαὶ φατρίαὶ διαφόρωσ ἐξή-
 γουν κατὰ τὸ ἴδιον αὐτῆσ ἐκάστη πνεῦμα, οἷον ὡσ θείαν
 ποινήν κατὰ δικωτῶν τῆσ ἐκκλησίασ καὶ ἀσεβῶν βα-
 σιλέων, καθὼσ οἱ Λατίνοι ἐλεγον περὶ τοῦ Μιχαή-
 λιοῦ τοῦ Θεοφίλου ὡσ βεηθλοῦντοσ τὰσ ἱεροτελεστίασ
 εἰς κωμικὰσ καὶ γελωτοποιοὺσ παράταξισ.

Ὅμοίωσ κατὰ τὰ παθῆ τῶν ἀντιπολιτευομένων πα-
 ρεξηγήθη καὶ ἄλλοσ σειστόσ διαρκέσασ ἡμέρασ τετ-
 ταρακοντα, ὅτε 4 ὥτιοσ ὁ πατριάρχῆσ κατεδίωκε τὸν
 ἀντιπαλον καὶ προκατόχον αὐτοῦ Ἰγνάτιον.

Σειστοὶ ὀλέθροι κατερήμωσαν τὴν Ἀγγλίαν τῷ
 974, τὴν Κωνσταντινουπόλιν καὶ τὴν Ἑλλάδα τῷ
 986, τὴν Αὐστραβῶνα τῷ 1009 καὶ 1017.

Τῇ 12 Μαΐου 1021 κατεσοίσθη ἡ Ἑλθετία, ἰδιαι-
 τέρωσ δὲ ἡ πόλις αὐτῆσ Βασιλεία, ἐθολώθησαν τὰ ὕδα-
 τα, κατηδαρῖσθη ἡ καθεδρεύουσα ἐκκλησία, καὶ ἐκη-
 μνίσθησαν πλῆθοσ οἰκίων εἰς τὰσ ὄχθασ τοῦ Ῥήνου.

Ὅτε δὲ ὁ ἐρημίτησ Πέτροσ προέτρπε τοὺσ χρι-
 στιανικόουσ λαούσ τῆσ Εὐρώπησ κατὰ τῶν ἀπίστων
 (ὁποία σήμερον διαφορά πρὸσ αἰώνιον διειδοσ τῶν τυ-
 ραννοφρόνων) ἐκλόνισθη καὶ ἡ Ἀγγλία, ἐκινήθησαν δὲ
 τὰ πρώτιστὰ αὐτῆσ ὄρη.